Interviurile noastre

Interlocutori: ION LOVINESCU, CAROL CORCEK, AUREL URMUZESCU, ROBERT DOMERGUE (Franța) și ION BULUGIOIU

DESPRE ULTIMELE PERFORMANȚE ALE TALERIȘTILOR

Săptămîna trecută, reprezentanții tirului românesc au cucerit laurii victoriilor în două competiții de amploare: „Cupa țărilor latine și Greciei" de la Lisabona și la „Cupa națiunilor" de la Brno. Cum peste puțină vreme trăgătorii noștri fruntași vor participa la campionatele europene (Lahti, 14—21 iunie, skeet și talere aruncate din șanț) și campionatele mondiale (Wiesbaden, 10—23 iulie, arme cu glonț, skeet și talere aruncate din șanț) am stat de vorbă cu unul dintre antrenorii loturilor republicane. Interlocutorul nostru a fost prof. ION LOVINESCU, sub a cărui îndrumare se desfășoară pregătirile skeetiștilor și care a însoțit pe Gh. Sencovici și colegii săi la recentul concurs din Cehoslovacia.

— Mai întîi felicitări pentru valoroasele performanțe ale elevilor dv. Cum au concurat sportivii români?

— *Noi am prezentat la Brno 6 concurenți: Gh. Sencovici, B. Marinescu, I. Albescu, D. Danciu, juniorul S. Diaconu — la skeet și Gh. Florescu — la talere aruncate din șanț. Întrecerile au reunit 41 de trăgători la skeet din 10 țări la „Cupa națiunilor" (echipe și individual) și concursul de juniori și 43 de sportivi, din 12 țări la talere aruncate din șanț, competiție dotată cu „Marele premiu al orașului Brno". La skeet remarc pe campionul mondial Wirnhier (R.F.G.), pe cehoslovacul Dvorak, pe Heitzer (R.F.G.), iar la șanț pe sovieticul Senicev, pe americanul Rossos, pe austriacul Herzstz. În această competiție valoroasă, trăgătorii noștri au avut o evoluție frumoasă, echipa României cîștigînd „Cupa națiunilor" cu 575 t, iar la individual, Sencovici a ocupat un merituos loc secund după Wirnhier, la capătul unui baraj extrem de disputat și pasionant. Comportări bune au avut Marinescu, Albescu, juniorul Diaconu (învingător la categoria lui de vîrstă) și Gh. Florescu.*

— Ce impresie au lăsat trăgătorii noștri?

— *Numeroșii spectatori prezenți au subliniat cu ropote de aplauze performanțele reprezentanților României. În ziarul cehoslovac de specialitate a apărut de cîteva ori fotografia lui Sencovici, iar alte ziare au publicat de asemenea comentarii elogioase. Într-adevăr, rezultatele lui Sencovici, Marinescu, Albescu, Diaconu și Florescu au o valoare mai mare ținînd seama de condițiile grele în care au concurat (timp friguros, cu ploaie și rafale puternice de vînt). Rezultatele de la Brno constituie pentru noi un nou imbold pentru pregătirile viitoare, astfel ca la campionatele europene și mondiale taleriștii să poată justifica întrutotul așteptările.*

O mare diferență între jocurile oficiale și cele de antrenament

Echipa de polo a României și-a încheiat turneul întreprins în Italia, unde în afara celor două meciuri oficiale susținute la *Milano* și *Triest* a efectuat și un stagiu de antrenament comun cu selecționata țării gazdă. La întoarcerea sportivilor noștri am cerut antrenorului CAROL CORCEK să ne împărtășească cîteva din impresiile sale legate de comportarea echipei și evoluția fiecărui jucător în parte. Și iată ce ne-a declarat el:

„În afara celor două meciuri oficiale am mai jucat cu echipa Italiei timp de 5 zile consecutiv, la Milano și Genova, 8 partide de antrenament conduse de arbitrii localnici. Din acestea am cîștigat 6 (unele chiar la scoruri concludente ca 14—8 și 9—6) și am pierdut două. Între aceste jocuri și cele oficiale a fost însă o diferență ca de la cer la pămînt. Toată lumea s-a putut convinge că jucînd calm, relaxat și respectînd toate indicațiile tactice, componenții echipei noastre naționale pot da un randament mult mai mare".

— Cum se explică atunci cele două înfrîngeri la limită în fața aceluiași adversar?

— *M-am convins că este vorba de o chestiune pur psihologică. Jucătorii noștri acționează crispat în meciuri oficiale și dezarmează foarte ușor la cîte o decizie de arbitraj nefavorabilă. În asemenea momente teama de a acționa în același ritm susținut se face tot mai simțită și jucătorii, mult prea prudenți, revin la schemele tactice (cu un jucător avansat în centru) total depășite. Cred totuși că pe un teren neutru puteam obține în ambele meciuri cel puțin un rezultat egal. În orice caz, mai avem serios de lucru pînă la „europene".*

— Cîteva cuvinte despre fiecare jucător...

— *Sînt mulțumit de comportarea lui* Ștefănescu, Mărculescu *(cel mai bun),* Szabo *și* Fleșeriu, *care au fost oamenii de bază. Sub posibilități au evoluat* Grințescu, Firoiu, *dar în special* Frățilă *și* Novac. Kroner *a jucat mai bine ca în meciurile de la București, dar este încă departe de ceea ce poate oferi echipei. Aportul lui* Culineac *și* Blajec *a fost neașteptat de slab. Pentru jocurile viitoare se impun unele remanieri în formație. În concluzie: turneul a fost extrem de util, scoțînd în evidență posibilitățile și, în același timp, lipsurile actualei formații reprezentative.*

PE PRIMUL PLAN CALITATEA!

Ca în fiecare an, în prima săptămînă a lunii iunie își va începe activitatea centrul de învățare a înotului organizat și supravegheat direct de federația de specialitate. Dorind să aflăm o serie de amănunte despre această importantă pepinieră a înotului românesc, ne-am adresat antrenorului federal, prof. AUREL URMUZESCU, rugîndu-l să ne expună măsurile luate pentru ca centrul de la „Tineretului" să-și desfășoare activitatea în condiții cît mai bune.

— *Centrul de la ștrandul Tineretului își va deschide porțile la 1 iunie. Primul ciclu va dura 19 zile, iar toate celelalte cîte 21 de zile, inclusiv duminica.*

— De ce a fost sporită durata unui ciclu de la 14 zile, cît era anul trecut, la 21 de zile?

— *Precizînd că în acest an scopul principal al centrului este selecția pentru secțiile de performanță ale cluburilor bucureștene, cred că răspund la întrebare. În 21 de zile de lucru efectiv, copiii își vor putea însuși temeinic procedeul craul care va fi predat atît băieților, cît și fetelor. Tot pentru realizarea scopului propus, în acest sezon se va acorda prioritate copiilor pînă la 10 ani, fără a fi neglijați cei mari, a căror înscriere va fi primită în funcție de spațiul disponibil în bazine. De altfel, aceștia din urmă au la dispoziție și centrele ce vor fi organizate de Consiliul orășenesc al UCFS la Palatul Pionierilor și la bazinul Constructorul.*

— Ce alte măsuri au fost preconizate pentru a se asigura o bună desfășurare a procesului de instruire și o selecție cît mai judicioasă?

— *Doresc în primul rînd să precizez că în activitatea de mobilizare a copiilor am primit un sprijin efectiv din partea secției de învățămînt a Sfatului popular, prin profesorii de educație fizică ce predau experimental la clasele I—IV ale unor școli generale. Cît privește procesul de instruire, vrem să-l îmbunătățim, prin organizarea unor cursuri pentru cei ce vor activa ca profesori de înot și care au constat din lecții practice și teoretice. Procesul propriu-zis de instruire se va desfășura astfel: copiii vor fi repartizați de la început pe cluburi și pe grupe omogene, în funcție de cunoștințele anterioare. Grupa celor care nu au de loc noțiuni de înot se va numi grupa „broscuțelor", a celor care știu să plutească — grupa „peștișorilor", iar a celor care cunosc cît de cît un procedeu tehnic — grupa „delfinilor". Accesul la o grupă superioară este oricînd și oricui deschis, bineînțeles în funcție de cunoștințele acumulate. Pentru stimulare, copiii vor primi pentru fiecare grad cîte un brevet cu emblemele grupei respective. La încheierea cursului se vor da examene, urmînd ca cei mai dotați să fie selecționați în secțiile de performanță ale cluburilor bucureștene.*

— Au intervenit noutăți în metodica predării?

— *Ceea ce vreau să spun nu e propriu-zis o noutate, ci aplicarea experienței acumulate în anii trecuți. Mă refer la faptul că în acest sezon se va insista asupra învățării respirației încă de la primul contact cu apa, iar ca mijloc ajutător va fi folosit procedeul craul, simplificat însă: picioarele craul, brațele fără „drumul" aerian. Consider că aceasta este o formă mai simplă, care permite să se realizeze rapid coordonarea între respirație și mișcările brațelor și ale picioarelor.*

— Ce măsuri au fost luate pentru a se asigura o bună desfășurare și centrelor din țară?

— *Desigur, preocuparea federației pentru răspîndirea înotului în rîndul copiilor nu se limitează la Capitală. În acest sens doresc să amintesc că s-au trimis comisiilor regionale și orășenești, precum și profesorilor de educație fizică și antrenorilor instrucțiuni metodice cuprinzînd exercițiile principale ale întregului proces de instruire. Totodată, s-au luat măsuri pentru ca în principalele centre să se țină cursuri de instruire predate de către tehnicieni delegați de federație. Pe lîngă lecțiile teoretice și practice, cursanții vor viziona și filme tratînd învățarea înotului de către copii.*

Așadar, vara poate veni. Sperăm însă că măsurile luate de pe acum vor fi însoțite în timpul verii de munca organizată, de pasiunea instructorilor pentru activitatea ce o vor depune. Numai astfel vom vedea la toamnă roade cît mai bogate, adică tineri deosebit de dotați, de care are atîta nevoie natația românească.

ÎNTRE „BETON" ȘI APĂRAREA ÎN LINIE

Pentru fotbalul francez, ROBERT DOMERGUE reprezintă un simbol: cînd zici Domergue zici și apărarea în linie, tot așa cum pronunțînd numele *magului* de la „Inter", Helenio Herrera, te gîndești imediat la „beton". Într-adevăr, antrenorul lui Valenciennes este acela care a introdus „linia" prima oară în Franța. Firește, cu mai puțin succes la început, în faza de experiment și cu rezultate palpabile anul acesta, cînd fosta echipă de categoria B a urcat în clasament pînă la locul secund.

La aproximativ un ceas după jocul susținut de Valenciennes în compania Selecționatei noastre divizionare, în holul hotelului Ambasador reputatul teoretician explica astfel avantajele sistemului inițiat de el: *„Vedeți dv., apărarea în linie—care în situațiile ofensive „urcă" pînă la linia de centru — economisește efortul, permițînd apropierea compartimentelor și înlesnind circulația mingii. Recuperarea se face, de asemenea, colectiv, fără ca adversarul să se poată desfășura pe spații mari".*

— Inconvenientele?

— *Apar în momentele de apărare. Dacă am lăsa totul pe seama ofsaidului, capcană în care adversarul să intre singur, ar însemna să ne jucăm cu focul. Iată de ce, în asemenea situații trebuie să intervină SIMȚUL TACTIC al jucătorilor care formează linia. Dacă, de pildă, adversarul pornește atacul pe aripa dreaptă, fundașul nostru central stîng va intui rapid dacă este cazul să păstreze linia sau dacă este necesar să-și dubleze coechipierul. După acest fundaș central stîng se vor orienta apoi și ceilalți doi componenți ai liniei. Cu alte cuvinte, sarcinile de joc nu trebuie aplicate rigid, mecanic, ci în mod creator.*

— După cîte știm, dv. pregătiți, împreună cu Henri Guérin și Lucien Jasseron, echipa națională pentru turneul final al campionatului mondial. Cum se împacă concepțiile dv cu cele ale antrenorilor Guérin și Jasseron, cunoscuți ca adepți ai „betonului".

— *Mi s-a mai pus această întrebare acasă la noi imediat după stabilirea conducerii tehnice. Vă răspund ca și atunci: asamblarea unor concepții care diferă nu este incompatibilă cu găsirea unei linii de conduită. Mai ales că, după părerea mea, în fotbal nu există sentințe.*

— Așadar, la ce „compromis" s-a ajuns?

— *„Beton" — într-un spirit constructiv-ofensiv, pentru că apărarea aglomerată nu este sinonimă cu jocul distructiv sau cu contraatacul. Ne vom apăra „om la om", cu un „libero" acționînd în spatele fundașilor, după care, o dată aflați în posesia mingii, vom construi cu răbdare sau în viteză, în funcție de ceea ce se întîmplă și în tabăra adversă. Nu trebuie ignorat faptul că măsurile de precauție mai mari sînt dictate de însăși importanța întrecerilor de la Londra. La apărarea în linie, ultimul care decide este deseori... arbitrul de tușă, în schimb la „beton", ultimul cuvînt aparține „măturătorului". În concluzie, linia noastră de conduită la Londra va fi: „beton" în situațiile de apărare, construcție, ofensivă, cînd balonul se va afla în posesia noastră. DINAMICA MIȘCĂRII ÎN TEREN este aceea care contează în primul rînd, transformînd pe fundași și pe mijlocași în înaintași (vezi pe Facchetti, Corso și Suarez, ca să exemplificăm numai cu „betonul" lui „Inter").*

— Că veni vorba, în momentul de față... navigați undeva între apărarea în linie și „beton" — două sisteme total diferite pe planul defensiv al jocului.

— *După poziția în care mă găsesc: comandant de vas la Valenciennes sau „secund" la lotul reprezentativ.*

— Absolut de acord. Altceva intenționez, însă, să vă întreb: dacă ați avea la dispoziție jucătorii lui „Inter", ce sistem ați alege?

— *Atîta vreme cît „Inter" cîștigă în serie campionatul Italiei și... două cupe intercontinentale este foarte greu de dat un răspuns.*

— Ați vizionat, dacă nu mă înșel, ultima partidă Anglia — R. F. G., disputată pe Wembley. Ce impresie v-a lăsat formația vest-germană?

— *Elevii lui Schön alcătuiesc o echipă solidă în adevăratul înțeles al cuvîntului. Ei au furnizat împreună cu adversarul lor (de aceeași talie) un joc de total angajament fizic. Nici urmă însă de sclipiri în jocul lor, așa cum obișnuiesc să arate, de pildă, fotbaliștii latini. Prea multe însă despre jocul lor n-aș putea să vă spun, întrucît am urmărit mai îndeaproape pe fotbaliștii englezi, viitorii noștri adversari în „seria londoneză".*

— Un singur lucru aș vrea să vă mai întreb: ce impresie v-a lăsat selecționata română?

— *Sincer vorbind — bună și pe alocuri chiar foarte bună. Echipa aplică un 4—2—4 elastic, trecînd destul de ușor din apărare în atac și invers. Am însă impresia că, în momentul de față, între înaintași și apărători există un decalaj valoric în favoarea primilor. Cel puțin, aripa dreaptă, Pîrcălab, m-a uimit pur și simplu. Are loc în orice echipă franceză. Aș vrea însă să vă întreb și eu ceva: cum v-a plăcut jocul lui Valenciennes?*

— Ați auzit aplauzele repetate ale spectatorilor? Cele mai puternice erau ale mele...

DEBUT INTERNAȚIONAL PROMIȚĂTOR

Trei echipaje feminine românești au participat recent în Franța la o importantă competiție de canotaj în care au ocupat două locuri I. Pentru a avea o privire de ansamblu asupra acestui start de bun augur pentru canotajul nostru feminin, am solicitat un scurt interviu antrenorului ION BULUGIOIU. Prima întrebare, despre locul de concurs...

— *În primul rînd trebuie să vă spun că „Regata lacului D'Enghien" s-a desfășurat într-un cadru foarte pitoresc în stațiunea Enghien-les-Baines, la aproximativ 12 km de Paris, pe o apă foarte „grea" din cauza marii concentrații de sulf.*

— Ce amploare a avut „regata"?

— *Nu mă voi referi la întrecerile masculine care au angrenat peste 700 de sportivi, dovadă a importanței acestui concurs, ci voi sublinia faptul că în cadrul probelor feminine și-au măsurat forțele numeroase vîslașe de valoare, reprezentînd țări cu tradiție în canotaj, cum sînt Anglia, Olanda, Franța, R. F. Germană, Belgia și România.*

— Am dori cîteva completări la cele două succese românești realizate într-o companie atît de valoroasă.

— *Le fac cu plăcere, mai ales că e vorba în primul rînd despre debutul internațional al talentatei și tinerei noastre „simpliste" Ioana Tudoran (Dinamo București). De loc intimidată de renumele adversarelor, Ioana a pornit liniștită și plină de încredere în cursă, a supravegheat atent duelul dintre Camu (vicecampioană europeană) și Biehl aflate la început în frunte — și constatînd punctul lor critic de pe ultima sută de metri a atacat cu vigoare, cîștigînd cu aproape o lungime de barcă. La 4+1 vîsle, am obținut un succes oarecum scontat, datorită strocului susținut și egal al echipajului Ana Tamaș, Elisabeta Vorindan, Maria Hublea, Stana Tudor + Angela Păunescu. S-a cîștigat clar, cu două lungimi de barcă. În afară de experimentata Ana Tamaș, celelalte trei vîslașe sînt de puțin timp trecute de vîrsta junioratului și de aceea succesul lor este cu atît mai meritoriu. La dublu vîsle am ocupat doar locul III prin Mitana Florea și Maria Covaci, dar trebuie spus că Mitana Florea nu s-a aflat în cele mai bune condiții de concurs.*

La bucuria acestor două succese s-a adăugat satisfacția cîștigării locului I în clasamentul pe națiuni și, implicit, a cupei challange „Jeager-Lecoultre", ca și aceea a unor aprecieri unanime la adresa vîslașelor române.

★

Antrenorul Ion Bulugioiu a ținut să sublinieze în încheiere că acest pas făcut „cu dreptul" de canotoarele noastre în sezonul internațional trebuie să constituie un îndemn pentru o pregătire temeinică în vederea marilor concursuri viitoare (regatele de la Grünau și Snagov) și a „capului de afiș" pe care îl constituie campionatele europene de la Amsterdam.

I-au întrebat: C. COMARNISCHI, A. VASILIU, D. STĂNCULESCU, GH. NICOLAESCU și N. MARDAN